

گوشه ای از درسهای دیپلماتیک شاه عباس

۶ فروردین ۱۳۹۷ ساعت ۱۹:۲۳

سفیران، چون به حضور شاه می‌رسیدند، پس از تعظیم و بوسیدن پای یا دست او، نامه‌ای را که از فرمانروای خود داشتند، بدو تسلیم می‌کردند و هدایا را با تشریفات خاصی از نظر او می‌گذرانیدند. مثلاً سفیر هند (خان عالم) عده همراهانش از هفتصد می‌گذشت. این سفیر با خود از هندوستان جانوران گوناگون مانند فیلان، و گاوان هندی و ببر و پلنگ و آهو و یوز و کرگدن و طوطیهای رنگارنگ ...

کافه تاریخ- کشکول

شاه عباس و جانشینان او برای حفظ شخصیت خود، مدتی دراز از پذیرفتن سفیران بیگانه خودداری می‌کردند. تحمل کردن این رفتار، مخصوصاً برای نمایندگان دولتهای اروپایی سخت ناگوار بود، زیرا تا شاه آنها را بار نمی‌داد نمی‌توانستند از خانه بیرون روند یا به مسافرت و سیر و سیاحت پردازند. هیچکس جز مهماندار و مأموران مخصوص شاه به دیدن آنها نمی‌رفت. گاه مانند زندانیان چند ماه تنها و در محیطی محدود و مقید زندگی می‌کردند. در دوران توقف، شاه به‌وسیله میهماندار از موضوع مأموریت و منظور سفیر آگاه می‌شد. سفیران، چون به حضور شاه می‌رسیدند، پس از تعظیم و بوسیدن پای یا دست او، نامه‌ای را که از فرمانروای خود داشتند، بدو تسلیم می‌کردند و هدایا را با تشریفات خاصی از نظر او می‌گذرانیدند. مثلاً سفیر هند (خان عالم) عده همراهانش از هفتصد می‌گذشت. این سفیر با خود از هندوستان جانوران گوناگون مانند فیلان، و گاوان هندی و ببر و پلنگ و آهو و یوز و کرگدن و طوطیهای رنگارنگ، و نیز ارابه‌های زرین مخصوص هند، که با گاوان سپید کشیده می‌شد، و هدایای دیگر از دندانهای فیل و استخوانهای ماهی و سلاحهای گرانبها از شمشیر و خنجر و امثال آن، و آلات موسیقی گوناگون، و تحفه‌های دیگر آورده بود که دیدن آن برای مردم اصفهان تازگی داشت.

«شاه عباس با سفیران بیگانه با مهربانی بسیار رفتار می‌کرد و همیشه سخن موافق و مناسب با روحیه و ذوق و معتقدات ایشان می‌گفت ... اگر مایل نبود که سفیری درباره موضوع مأموریت خود سخن گوید، چنان با مهارت او را به سؤالات گوناگون مشغول

می کرد که در میان گذاشتن مطلبی دیگر میسر نمی شد و سرانجام نیز او را بدون اینکه برخلاف میل خود وعده ای داده باشد، مرخص می کرد. ولی اگر برخلاف، می خواست در موضوع دلخواهی بحث کند به آسانی رشته سخن را بدان موضوع می کشید و به میل خود نتیجه می گرفت.» سفیران بیگانه و جهانگردان فرنگی درباره رفتار محبت آمیز این پادشاه و سرگرمیها و تفریحاتی که برای ایشان فراهم می ساخته است، در سفرنامه های خود مطالبی شیرین نوشته اند؛ شاه برای دلخوشی و سرگرمی سفیران، آنان را با خود به شکار می برد، در جشنهای ملی مانند جشن نوروز و جشن آبریزان و امثال آنها دعوت می کرد. گاه دستور چراغان و آتشبازی می داد یا با ایشان به قهوه خانه ها می رفت و یا در بازارهای بزرگ به معیت ایشان به گردش و تفریح و گفتگو و شوخی با مردم شهر و تماشای رقص و بازیهای مختلف مشغول می شد. «شاه عباس گاه برای ورود سفیران کشورهای بزرگ، تشریفات فوق العاده ترتیب می داد؛ از آن جمله در ماه رجب سال ۱۰۲۸ هجری قمری، در روزی که سفیران هندوستان و عثمانی و دولت مسکوی (روسیه) به اصفهان وارد می شدند، فرمان داد همه مردم اصفهان، از مسلمان و فرنگی و گبر و یهود و ارمنی از ایشان استقبال کنند ...

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۳۶۷۵۰/ع-ب-ش-د-د-س-ه-ا-پ-گ-ش-ه/۳۶۷۵۰>